

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 548/2021
12.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Драган Лазаревић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа за подземну експлоатацију угља Ресавица, Општина Деспотовац, чији је пуномоћник Мирослав Васић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1736/20 од 28.10.2020. године, у седници одржаној 12.05.2021. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1736/20 од 28.10.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1736/2020 од 28.10.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу П 4789/17 од 27.02.2020. године, у усвајајућем делу става другог изреке којим је тужени обавезан да тужиљи на име накнаде штете за парцелу, стамбене и помоћне објекте на кп.бр. ... КО ... исплати износ од 7.957.666,53 динара са каматом од 27.02.2020. године до исплате, као и у делу одлуке о трошковима поступка којим је тужени обавезан да тужиљи по овом основу исплати износ од 676.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности, а указивање ревидента на

повреду поступка из тачке 12. ове законске одредбе, није ревизијски разлог из члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је по основу наслеђа власник 1/6 од кп.бр. 6... њива 6. класе у МЗВ „...“, укупне површине 2 ха 15 ари 68 м², као и неукњиженог грађевинског објекта – породичне стамбене зграде изграђене на овој парцели. Правни претходник тужиле, сада пок. ББ је за живота са правним претходником туженог ЈП ПУ „Ресавица“ РМУ „...“ из ..., закључио поравнање пред Општинским судом у Сокобањи у предмету Р 30/04 од 03.12.2004. године, којим се правни претходник туженог обавезао да оцу тужиле исплати износ од 486.133,39 динара, на име неопходних радова за санацију породичне стамбене зграде, помоћних просторија и амбара, који се налазе на кп.бр. ... КО ..., а који су оштећени услед утицаја подземне експлоатације угља. Оценом налаза и мишљења вештака који су ангажовани у овом поступку, утврђено је да се наведена парцела, на којој се налази кућа и два економска објекта, налазе у зони утицаја рударских радова, где као последица на површини терена долази до појаве улегања – слегања терена, што доводи до деформације зидних објекта, због чега је штета која је настала на објектима у узрочно последичној вези са делатношћу туженог, уз закључак вештака, који су судови прихватили у потпуности, да санација и успостављање ранијег стања није могућа, као ни уклањања узрока и спречавања штете на описаним непокретностима, због чега је било целисходно извршити и њихову експропријацију, посебно у ситуацији када је тужили од стране грађевинске инспекције дат налог да се иселе из описаних непокретности. Укупна тржишна вредност парцеле према ценама на дан давања налаза 25.07.2015. године (на предлог парничних странака а у циљу ефикасности овог постука није обављено ново вештачење), износи 215.680,20 динара, вредност стамбеног објекта 4.278.554,91 динар, што са вредношћу помоћних објекта укупно износи 7.957.666,53 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, побијаном пресудом је делимично усвојен тужбени захтев и тужили досуђен напред наведени износ, као накнада штете која је у узрочно последичној вези са делатношћу туженог, уз оцену суда да је приговор застарелости овог потраживања неоснован, с обзиром да је висина штете утврђена тек на основу налаза вештака из области грађевинарства дана 25.07.2015. године, а тужба је поднета суду 21.09.2015. године, при чему је и извештај комисије о стању објекта у селу ... и ... од 11.09.2012. године, а на који су се позвали и вештаци, сачињен од стране туженог.

Врховни касациони суд налази да је побијана пресуда заснована на правилној примени материјалног права.

Тужила је власник непокретности које су услед дугогодишње експлоатације угља у том подручју од стране туженог, доведене у стање да тужила као власник не може користити за живот, пре свега за становање у коју сврху су објекти уз дозволу надлежних органа, подигнути још 1973. године. Делимичном санацијом тих објекта, након закљученог поравнања са правним претходником туженог 2004. године, имовинско правни односи странака нису дефинитивно решени, јер је и након санације објекта тужиле, тужени наставио да и даље у истој зони, обавља делатност експлоатације угља, због које су се током 2011. године и 2012. године, јавиле нове деформације и оштећења на објектима, услед улегања-слегања терена у мери која је

довела до потпуне немогућности коришћења ових непокретности у потребне намене, а пре свега за становање, због чега су надлежни органи наложили тужиљи иселење из наведених непокретности.

Дакле, из утврђеног чињеничног стања, а у контексту материјално правних прописа који утврђују обавезу штетника да штету коју је скривио накнади оштећеном (члан 154, 185. став 1, 2. и 4. ЗОО), на које су се позвали судови доносећи побијану пресуду, јасно произилази обавеза туженог да по овом основу исплати досуђени износ, који представља тржишну вредност непокретности чији је власник тужиља, која је радњама и делатношћу туженог, онемогућена да користи имовину чији је власник. Овакав закључак судова се не доводи у сумњу ни наводима ревизије, којима се искључиво оспорава оцена судова у погледу застарелости овог потраживања. Врховни касациони суд налази да су судови одлучујући о овом приговору, правилно применили одредбе члана 376. ЗОО, те да су имајући у виду утврђено чињенично стање, правилно закључили да није наступила застарелост овог потраживања у смислу наведене законске одредбе, имајући при томе у виду и неспорну чињеницу да узрок штете није отклоњен и да се с обзиром на делатност туженог, а то је експлоатација угља, континуирано производе штетне последице.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић